Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΑΥΤΟΣ ΘΑ ΠΗ ΓΙΑΤΡΟΣ!

Μαζύ μὲ τὰ χρόνια καὶ τὰ σκληρὰ κολλαρα, κουβάλαγε ὁ μπάρμπα Σπυρος στὴν πλάτη του, τὶς προλήψεις καὶ τις ἰδεες τῆς μακρυνῆς ἐποχῆς του, τότε που σάν ἔμπαινε γιατρος σιὸ σπίτι, γινότανε συναγερμος καὶ συμπουμπουλη ἡ οἰκογένεια καθότανε προσοχή.

Γι' αὐτὸ μοῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ τὸν πεισω να πάψη νὰ παραπονιέται καὶ ὅτι τέλος πάντων ἔπρεπε κάποτε νὰ πάη στὸ γιατρό, γιὰ τὰ ἀθριτικούλια του καὶ τα λοιπά του, διότι μιὰ καὶ τὸ «γῆρας δὲν ἔρχεται μόνο», πολλὰ τὰ κακά.

—Τί λὲς κύρ Πέτρο, μοῦλεγε κάθε φορὰ ποὺ τὸν ἔβλεπα μπαμπουλωμένο ἡ ντοῦρο μὲ τὸ ἐμπλαστρο στὴ μέση, γιὰ τέτοια εἴμαστε; Ξέρεις τί σοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ κύρ γιατροί; Λίγο νὰ σὲ δοῦνε πῶς κρατάει το πουγκί σου καὶ πῶς φοβᾶσαι κομμάτι, εἶναι ἱκανοὶ νὰ σοῦ γδάρουν το πετσί. Κι' ὅπως καταλαβαίνεις σὲ μένα, φῶτε τὸ δεύτερο συμβαίνει καὶ δυστυχῶς οὔτε τὸ πρωτο. Παράτα μας λοιπόν, κι' ὁ Θεὸς δὲν ἀφινει κανέιναν νὰ πάη χαμενος Τέτοιες ἰδέες εἶχε ὁ φίλος γιὰ τοὺς γιατροὺς τῆς ἐποχῆς του καὶ τὸν Πλάστη. Καὶ δὲν ἔρω βέβαια ἂν γιὰ τοὺς πρώτους εἶχε δίκιο, ἀλλὰ γιὰ τὸ Θεοῦλη εἶχε πέση ἔξω ὁ φουκαρᾶς. Διότι ὅπως φαίνεται, ὁ Παντοδύναμος εἶχε καὶ μ' ἄλλες σκοτοῦρες σοβαρώτερες ν' ἀσχοληθῆ, γιατὶ μιὰ μέρα ὁ μπάρμπα Σπυρος ἔστειλε καὶ μὲ φώναξε ἐπειγόντως νὰ πάω σπίτι του.

—Τί συμβαίνει γεροπαράξενε τοῦ εἶπα.

—Μ' ἔφαγες γρουσούζη μὲ τὴν γκρίνια σου, ἀπήντησε, ὅταν μὲ εἶδε. Φιρί—φιρὶ τὸ πῆγαινες νὰ μπῆ στὸ σπιτικό μου ὁ γιατρὸς καὶ τὰ κατάφερες. Ἄντε λοιπὸν νὰ δοῦμε, φέρτονε μιὰ καὶ τόσο τοὺς παινεύεις. Ἀλλά, ἐξηγημένοι. Δὲν εἶμαι γιὰ σφάξιμο. Ἕνα σαραντάρι ὅλο κι' ὅλο μοῦ περισσεύει.

Ἀπὸ μιὰ ματιὰ ποῦριξα στὴν κάμαρη, διεπίστωσα ὅτι ἡ γρηὰ Σπυραινα, τῆς Ἰδιας βέβαια νοοτροπίας, ὅλες αὐτὲς τὶς ὧρες, μᾶλλον τὸ σπιτικὸ της θὰ κύτταζε νὰ περιποιηθῆ καὶ νὰ συγυρίση, παρὰ τὸ γέρο της, γιατὶ ὅλα μαρτυροῦσαν μιὰ ἐξονυχιστικὴ ἐπιμέλεια. Ἀκόμη καὶ τὸ ξεφτισμένο βελοῦδινο τραπεζομάντηλο, ὁπόλειμμα τῆς προίκας της, ἦταν στρωμένο στὸ φαρδὺ τραπέζι.

—Μπράβο γρηά, γιορτὲς βλέπω ἔχουμε καὶ σημαιοστολισμοὺς τῆς εἶπα πειραχτικά. Γιὰ ποιὸν ὅλες αὐτὲς οἱ ἑτοιμασίες;

—Ἐ! γιόκα μου, ἀπήντησε, γιατρὸς θὰ μπῆ στὸ σπίτι μας, δὲν καταλαβαίνεις; Ἄντε λοιπὸν πουλάκι μου (ἐγὼ εἶμαι τὸ πουλάκι της) καὶ μὴν ἀργῆς, νὰ δοῦμε τί θ' ἀπογίνουμε. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ θρὲς κανέναν καλὸ καὶ πονετικό. Δὲν εἶμαστε ἐμεῖς γιὰ πολυτέλειες. Ἄλλο ἀπὸ τὴ συνταξοῦλα τοῦ γέρου δὲν ἔχουμε. Ἄντε καὶ νάχης τὴν εὐχή μου.

—Καὶ τὸ σαραντάρι μου Πέτρο, φώναξε ὁ μπάρμπα Σπῦρος σὰν ἔφευγα.

Σκοπὸς μου δὲν ἦταν νὰ μιατρευτῆ ὁ φίλος ποὺ στὴν οὐσία δὲν εἶχε ἄλλο ἀπὸ παραξενιὰ καὶ γεράματα, ἀλλὰ περισσότερο νὰ τοῦ ἀποδείξω ὅτι οἱ γιατροὶ μας οἱ τωρινοί, μαζὶ μὲ τὴν ἐπιστήμη τους, μαθαίνουν, πρὸ παντός, νὰ μὴ φαίνωνται σὰν γιατροί, μὲ τὴν ἔννοια βέβαια τοῦ "μπαμπούλα" ποὺ τοὺς ἀπέδιδαν τὰ γερόντια.

Ἔτσι μαθημένος ἀπὸ τουπὲ καὶ σοβαρότητα καί, ποιὸς ξέρει, ζεματισμένος ἀπὸ ἄλλες περιπτώσεις, παραξενεύτηκε ὁ μπάρμπα Σπῦρος ὅταν μᾶς εἶδε νὰ μπαίνουμε μ' ἕνα νεαρὸ καὶ ἄγνωστό του κύριο, κι' ἡ πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ μοῦ κλείση τὸ μάτι.

—Βρὲ παιδί μου, μοῦπε ψυθιριστὰ ὅταν πλησίασα, ἐγὼ σ' ἔστειλα γιὰ γιατρό. Δὲν σοῦ εἶπα νὰ φέρης παρέα γιὰ πάσλι. Ὥρα ποὺ ἔρθηκες καημένε γι' ἀστεῖα. Ἄς γελάσω: Χά, χά, καὶ τὸν ἔπιασε ὁ ξερόβηχας.

—Γιατρὸς εἶναι μπάρμπα Σπῦρο ἀπήντησα, ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ κεῖνους ποὺ ξέρεις ἐσύ. Σῶπα καὶ θὰ δῆς.

Ὕστερα ὁ γιατρὸς ἔβγαλε μιὰ καρτοῦλα, σημείωσε τὸ ὄνομα τοῦ γέρου, τὴν ἡλικία του καὶ ἄλλα καὶ προχώρησε στὶς ἐρωτήσεις του.

Ἄρχισε ἀπὸ τὰ νεανικά του χρόνια καὶ ποιος ξέρει τί θὰ μαθαίναμε, ἂν ἡ γρηὰ Σπῦραινα ἀπὸ περιέργεια καὶ γυναικεία ὑποψία δὲν στεκώτανε πλάι-μας μὲ τεντωμένα αὐτιά.

Πήδαγε ὅμως τὰ χρόνια ὁ γεροπαραλυμένος ὁπου δὲν τὸν συνεφέρε καὶ βιαζόταν νὰ φθάση στὴ σημερινὴ ἀκινοῦνη ἐποχή του.

—Ἀαα!! κὺρ γιατρέ, μ' ἔσκασες, ξεστομισε σὲ μιὰ στιγμή. Ἔτσι ποὺ τὸ πᾶς θὰ καταφερῆς νὰ μὲ διωξη ἡ γρηὰ μου. Παππᾶς εἶσαι γυιέ μου ἡ γιατρος. Μπάαααα!!

Γελάσαμε γιὰ τὸ σοβαρὸ του ἀστεῖο κι' ὑστερα ἤρθε ἡ ὥρα τῆς ἐξετάσεως. Ἐπὶ μισὴ ὥρα δὲν ἔμεινε κρυφὸ κι' ἀπόκρυφο σημεῖο τοῦ μπάρμπα Σπύρου ποὺ νὰ μὴ τὸ μαλάξη ὁ γιατρός. Καὶ ἀφοῦ τελειωσε τὸν κτύπησε φιλικὰ στὴ πλάτη.

—Μπρὸς γέρο τοῦ λέει, σήκω δὲν ἔχεις τίποτε. Λιγότερο τσιγαράκι καὶ λιγότερο κρασάκι καὶ θὰ γιατρεβρίκι. Πιεση ἔχεις γέρο Σπῦρο καὶ μὴ ξεχνᾶς νὰ περνᾶς καμμιὰ φορὰ νὰ σὲ μετράω.

Ὕστερα πιάσαμε λίγη κουβεντοῦλα πολιτική, ἡ κυρὰ Σπύραινα μας κέρασε ζυσίνο κι

—Τί χρωστάω γιατρέ, εἶπε ὁ γέρος.

—Τί χρωστᾶς ἀπήντησε ὁ γιατρός. Χρωστᾶς καὶ παραχρωστᾶς.

—Πῶς; ἔκανε ὁ γέρος χλωμὸς σὰν τὸ φλουρί.

—Μάλιστα κύριε, χρωστᾶς χάρι στὸν κύριο Πέτρο πού μ' ἔφερε, ἀλλιῶς λίγα ἦσαν τὰ ψωμιά σου καὶ τὸ σπουδαιότερο θὰ τὴν πάθαινες ἀπὸ τὸ τίποτε καὶ καληνύχτισε χωρὶς νὰ δώση συνέχεια.

—Ρὲ μπράβο ἄνθρωπο, μπράβο ἐπιστήμων, εἶπε ὁ μπάρμπα Σπῦρος, ἐνθουσιασμένος. Αὐτὸς θὰ πῆ γιατρὸς γρηὰ Δὲν στ' ἄλεγα ὅτι ὁ Πέτρος εἶχε δίκιο. Ἀλλὰ βέβαια, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἐγὼ πρέπει νὰ κάνω τὸν κορέο Αὔριο θὰ πάω στὸ ἰατρεῖο του καὶ ἂν τοῦ πρέξη, ἂς μὴ τὰ πάρη. Λίγα βέβαια ἀλλὰ τοῦ ἀξίζουνε.

Τὴν ἄλλη μέρα ὅλη ἡ γειτονιὰ καὶ τὸ καφενεῖο ποὺ σύχναζε ὁ γέρος εἶχανε μάθη μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα τὰ καθέκαστα.

Ἔγινε ἀκόμη ὁ τακτικώτερος πελάτης του καὶ ὁ καλλίτερος διαφημιστής του καὶ δὲν ἔπαυε στιγμὴ νὰ διαλαλῆ ὅτι ἦταν σωστὸ καὶ λογικὸ νὰ μὴ φοβόμαστε τοὺς γιατρούς.

—Ἄρκεῖ ρὲ παιδιὰ ἔλεγε τέλος, νὰ μὴ τὸ πέρνουν ἀπάνω τους αὐτοὶ οἱ κύριοι, ὅπως μερικοὶ ἀπὸ δαύτους, ὅταν τὰ οἰκονομήσουνε λίγο. Ἀρκεῖ νὰ μὴ κόβουν ταρίφα κατοστάρικο γιὰ μιὰ ἐπίσκεψη, γιατί, εἶναι ἀλήθεια, πῶς τὰ λεφτὰ δὲν ἀγαίνουν εὔκολα τὴν σήμερον ἡμέραν. Γιὰ σκέψου. Δυὸ μέρες δουλειᾶς ἐνὸς ἐργάτη νὰ μὴ φτάνουν γιὰ μιὰ ἐπίσκεψη ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας σ' ἕνα γιατρό!!!

Ἀλλὰ τί λέω ὁ κουτός. Πέντε δίζιτες μοῦ ἔχει κάνει ὁ δικός μου, ζωὴ νάχη, κι' ἄλλο ἀπὸ κεῖνο τὸ πρῶτο σαραντάρι δὲν μοῦχει πάρει. Φαίνεται δὲ ὅτι ὑπάρχουν κι' ἄλλοι τέτοιοι ἀνθρωπισταί, γιὰ τὴν πόλη μας βεβαίως μιλάω. Τόσοι ποὺ ἡ εὐλογημένη αὐτὴ ἰατρικὴ περίθαλψις κάποτε θὰ πάψη νὰ ἀποτελῆ τὴν αἰτία τοῦ ξεκληρίσματος ἀτυχῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια κτυπημένων οἰκογενειῶν.

Κ. Βρ—ς

ΑΝΤΩΝ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΕΝ ΑΙΓΙΩ
Μητροπόλεως 44
Δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ Ἰατρεῖον του 8—10 π.μ. καὶ 5—7 μ.μ.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 2 — 79

Μικρὰ νέα

Μὲ τὰ πρῶτα κρύα, ποὺ ἐνέσκηψαν αἰφνιδίως αἱ θεριναὶ ἐμφανίσεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐξηφανίσθησαν.

—Καὶ ἀπὸ τὶς ντολάπες ἀναζσύρθησαν μὲ τὴν ὁσμὴν ἀκόμη τῆς ναφθαλίνης αἱ χειμεριναὶ ἐνδυμασίαι.

—Ἔτσι καὶ μερικοί... νεάζοντες, ἐμφανίζονται πλέον σοβαρώτεροι ἀφοῦ ἔλλειψαν τὰ κοντομάνικα καὶ τὰ ντεκολτέ.

Ταυτοχρόνως ἄρχισεν ἡ λειτουργία καὶ τῶν χειμερινῶν κινηματογράφων.

—Εἰς τοὺς ὁποίους ἐφέτως θὰ προστεθοῦν ἡ νέα αἴθουσα, ἔνθα παλαιότερον τὸ σπλέντιτ καὶ τὸ ἐκ θεμελίων κυριολεκτικῶς ἀνακαινιζόμενον "Αστυ.

—Ἡ πλατεῖα Γεωργίου Α' προσέλαβε πραγματικὰ κοσμοπολιτικὴν ὄψιν.

—Τοῦτο δὲ κυρίως χάριν εἰς τὶς μεγάλες φωτεινὲς ρεκλάμες που ἐγκατεστάθησαν προσφάτως εἰς τὶς στέγες τῶν πέριξ κτιρίων.

—Ἂς σημειωθῆ ὅτι καὶ νέες φωτειὲς ρεκλάμες μελετᾶται νὰ τοποθετηθοῦν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κτίρια.

—Ὁ ἐξωραϊσμὸς οἰκιῶν καὶ καταστημάτων συνεχίζεται, ἰδίως εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

—Φαίνεται, ὅτι οἱ καταστηματάρχαι ἀντελήφθησαν πλέον, ὅτι ἡ ρεκλάμα καὶ ἡ καλὴ ἐμφάνισις εἶναι ἐκείνη ποὺ «τραβάει» τὸν πελάτην.

—Ἡ ὁδὸς Παναχαϊκοῦ ἀπὸ τοῦ ὄψους τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων πρέπει κάποτε νὰ ἀσφαλτοστρωθῆ.

—Ἂν ληφθῆ ὀπ' ὄψει τοῦλάχιστον, ὅτι εἶναι ὁδὸς προσπελάσεως πρὸς πολλὰς συνοικίας τῆς Ἄνω Πόλεως.

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Κολοκοτρώνη 34 (Γκαράζ
Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Καὶ γενικῶς ὅλα τὰ ἐνδύματα γίνονται ὁλοκάθαρα στὸ Καθαριστήριον ΘΕΟΧΑΡΗ ποὺ διαθέτει ὅλα τὰ νεώτερα μηχανικὰ μέσα.
Καθαριστήριον
ΘΕΟΧΑΡΗ
Κορίνθου 315—ΠΑΤΡΑΙ

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΚΟΝ
Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι ποὺ θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;
Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδικόν σας εἶδος ποὺ σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἐπιπλα, ραπτομηχανάς, γραμμόφωνα, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακό, ρουχισμοὺς σκεύη, κλπ. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογισμόν σας ἐπὶ προμηθείᾳ.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
Κάτωθι Β' ἀστυν. Τμήματος
Τηλ. 32—34

Πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΡΘΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΡΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἕνα ὑπόμνημα τῆς Χριστιανικῆς Ἰσοπολιτείας

Ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἰσοπολιτείας ἀπεστάλη πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἀπηχεῖ τὰς γνώμας πολλῶν παραγόντων τῆς πόλεως καὶ οἰκοδομικῶν συματείων καὶ θίγει ἕνα σοβαρώτατον, ὄντως πρόβλημα, ἡ ἐπίλυσις τοῦ ὁποίου καθ' οἱονδήποτε τρόπον πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῆ ἐπειγόντως: Εἰς τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἀναφέρονται μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἀξιότιμοι κύριοι. Ἔκπληκτοι ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν ὑμῶν τῆς 8ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔτους ἐλήφθη ἀπόφασις τοῦ καθ' ὑμᾶς Σώματος, ὅπως συνηγορήση πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ μὴ κατεδαφίσεως τῶν παρανόμως καὶ αὐθαιρέτως οἰκοδομηθεισῶν οἰκιῶν.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ὑμῶν εἶναι ἄδικος, ἴνα μὴ εἴπωμεν μεροληπτικὴ ἔναντι μιᾶς μικρᾶς μερίδος παρανομησάντων συμπολιτῶν μας, ἐὰν λόγως δὲ δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιόν Σας ἐνοεῖ τὴν παρανομίαν καὶ ὑποθάλπει τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἐὐνόμου τάξεως καὶ τὴν καταστράτηγησιν τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Δὲν φρονεῖται, ὅτι διὰ τῆς πράξεώς σας ταύτης ἔρχεσθε εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν Νόμον τὴν Δικαιοσύνην καὶ μὲ τὴν τάξιν τῶν ἀδικηθέντων νομιμοφρόνων συμπολιτῶν σας, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δυνατὸν, νὰ προκληθῶσι προστριβαί, ἔριδες καὶ διαπληκτισμοί, ἀλλὰ καὶ θλιβερὰ γεγονότα μεταξὺ τῶν ἀδικουμένων καὶ εὐνοουμένων, μὲ ἄκρως ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν καθεστικύταν τάξιν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν;

Ἐμβλέψατε εἰς τὴν Δικαιοσύνην καὶ θὰ ἴδητε, ὅτι τὸ θέμα τῶν παρανόμως ἀνεγερθεισῶν κατοικιῶν ὅπερ ἐμφανίζεται ὀξύτατον, θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη τὴν πλέον ἰδανικὴν λύσιν, τόσον διὰ τοὺς παρανόμως οἰκοδομήσαντας, ὅσον καὶ διὰ τοὺς νομίμως οἰκοδομήσαντας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον, τὸ καθ' ὑμᾶς Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐλάμβανεν ἀπόφασιν περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου περὶ μὴ ΑΡΤΙΩΝ οἰκοπέδων, ὅστις Νόμος προῆλθεν ἐξ αἰτίας τοῦ ψηφίσματος τοῦ ἔτους 1887 τοῦ τότε Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν καὶ διὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ὁποίου ἡ καθ' ἡμᾶς Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία μετὰ τῶν οἰκοδομικῶν Σωματείων τῆς πόλεώς μας ἔκαμε μακροὺς καὶ σκληροὺς ἀγῶνας διὰ νὰ θεωρηθοῦν τὰ μὴ ἄρτια οἰκόπεδα, οἰκοδομήσιμα, πλὴν ὅμως, δυστυχῶς, δὲν εἰσηκούσθημεν. Οὕτω δὲ ἐπιμένον ἐφθάσαμεν εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν, ἥτις τείνει νὰ δημιουργήση τεραστίας ἐκτάσεως κοινωνικὴν ἀνατραχήν.

Πρὸς τοῦτοις ἡ καθ' ἡμᾶς Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία προτείνει, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, ἵνα διὰ νόμου, θεωρηθῶσι τὰ μὴ ἄρτια οἰκόπεδα καὶ οἰκήματα, ὡς ἄρτια καὶ νὰ οἰκοδομηθῶσι μὲ ρυθμὸν σύγχρονον καὶ καλλιτεχνικόν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πόλις νὰ λάβη νέαν ὄψιν.

ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.
Δ)π «Γλάρος»
Δευτέραν μεσονύκτιον δι' Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Μεγανῆσι, Νυδρί, Λευ κάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν Παξούς, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσω ἰδίων ποσεγγίσεων.
Τετάρτην 10.30 νυκτερινὴν διὰ Πει ραιᾶ.
Πέμπτην 11 1)2 νυκτερινὴν δι' Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζα.
Πρακτορεῖον Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5
Ἰω. Ἀθανασοπούλου Τηλ. 32—35

Α)Π «ΑΙΓΕΥΣ»
ΤΡΙΤΗΝ καὶ ΠΕΜΠΤΗΝ 12ην νυκτερινὴν διὰ ΖΑΚΥΝΘΟΝ—ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ— ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
Γ. Π.. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος Ἀμαλίας 68 — Τηλέφωνον 42—77

Α)Π «ΑΔΡΙΑΣ»
ΣΗΜΕΡΟΝ 9ην ἑσπερινὴν διὰ Σάμην, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κέρκυραν Βρινδήσιον. (Ἐπιστροφὴ διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων).
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην κατ' εὐθεῖαν.
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος— Ἀμαλίας 68
Τηλέφων ον 42—77

ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ - ΒΕΝΕΤΙΑΝ
Τὸ ταχύ ερον καὶ μεγαλοπρεπὲς
Δ)Π «ΦΙΛΙΠΠΟΣ»
(ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ)
Κάθε Δευτέραν 10ην μ.μ. Πειραιᾶ, Μύκονον, Ρόδον.
Ἐκ Πειραιῶς κάθε Πέμπτην 2αν ἀπογευματινὴν Βρινδήσιον, Βενετίαν
Πρακτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ — ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Πλατεῖα Τριῶν Συμ μάχων 5—τηλ. 32—35

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
«ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ» Α. Ε.
ΕΠΙΒΑΤΗΓΟΝ Α)Π «ΑΤΡΕΥΣ»
Νεότευκτον ἐκτοπίσματος 4.000 τόννων
Ταχύτητος 15 μιλλίων.
Ἤρχισε τῶν τακτικῶν του δρομολογίων ἀπὸ τῆς 24ης Ἰουνίου 1959
Ἑκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ 9ην ἑσπερινὴν διὰ ΚΕΡΚΥΡΑΝ—ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
Ἑκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10ην ἑσπερινὴν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ—ΚΑΛΥΜΝΟΝ ΚΩ, ΡΟΔΟΝ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΧΑΝΙΑ.
Σημείωσις. Τὸ ἀτμόπλοιον διαθέτει ΓΚΑΡΑΖ διὰ μεταφορὰν αὐτοκινήτων καὶ ποδήλων.
ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Γ. Π. ΠΥ ΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος Ἀμαλίας 68. Τηλέφωνον 42—77

Δ)Π «Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ»
(Κολοκοτρώνης)
Σήμερον 12ην νυκτερινὴν διὰ Πειραιᾶ, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἅγιον Κήρυκον, Καρλόβασι, Βαθύ, Χίον, Μυτιλήνην.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8ην μ. μ. διὰ Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος— Ἀμαλίας 68
Τηλέφωνον 42—77

ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
Δ)Π «ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ»
Σήμερον 11ην νυκτερινὴν διὰ Πειραιᾶ, Σύρον Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Καρλόβασι, Βαθύ, Χίον Μυτιλήνην.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8ην ἑσπερινὴν διὰ Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
Γ.Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 68. Τηλέφωνον 42—77

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 126
● ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ ΕΙΣ
● ΤΑΞΕΙΣ ΟΛΙΓΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΝΕΩΤΑΤΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ
Τμήματα λειτουργοῦντα πρωΐ καὶ ἀπόγευμα δι' ἐναλλασσομένους μαθητὰς Δημοτικοῦ σχολείου.
ΕΓΓΡΑΦΑΙ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: 9—12 καὶ 5—8.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΠΡΟΚΟΠΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: «Ὕμνος στὴ πλάση» (ποιήματα)
Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μὲ τὸν δεκαπεντασύλλαβο τῆς ποιητικῆς μας παράδοσης ὁ κ. Προκόπης Γεωργακόπουλος πασχίζει νὰ ἐκφραστεῖ καὶ νὰ μᾶς συγκινήσει, ὅλους ἐμᾶς δηλαδὴ ποὺ ζοῦμε τοῦτα τὰ δύσκολα μεταπολεμικὰ πνευματικὰ χρόνια. Κι' ἂν ἦταν μονάχα ἡ αἰσθητικὴ θραδυπορεία του, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὴν παραβλέψει καὶ ν' ἀναζητήσει στὰ κείμενά του κάτι τουλάχιστο τὸ καινούργιο, κάτι ποὺ νὰ σχετίζεται μὲ τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο.

Μὰ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ὅπως δείχνει ἡ ποιητικὴ του συλλογὴ «Ὕμνος στὴ πλάση» ποὺ τυπώθηκε τὸ 1958 στὴν Ἀθήνα καὶ κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Λυκαβηττοῦ 2)' στέκει ἀδικαιολόγητα μακριὰ ἀπ' τὴ σημερινὴ ἀγωνία καὶ προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσει ἕνα χωλὸ φυσιολατρισμὸ καὶ ρωμαντισμὸ γιὰ νὰ δώσει διέξοδο στὶς ἀναζητήσεις του. Ἐπιχειρεῖ ἀκόμα νὰ δανειστεῖ ἀπ' τὸ δημοτικὸ τραγούδι τὴν αἰσθητική ὁμορφιά του, μὰ τοῦτη ἡ προσπάθεια εἶνε ρηχὴ καὶ γίνεται στὸ τέλος μιὰ χαμένη ἀπόπειρα.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἄλλοῦ θὰ πρέπει ν' ἀναζητήσει τὴν ἔμπνευση γιὰ νὰ βρεῖ τὸ δρόμο του. Χρειάζεται δοκιμασία καὶ χρόνος. Σήμερα μάλιστα περσότερο ποὺ τὰ ποιητικά μας κείμενα διέρχονται μιὰ φανερὴ κρίση

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ περιβολάρης διὰ κτῆμα πλησίον τῶν Πατρῶν. Πληροφορίαι ἔπαυλιν Στήδενς Ἐγγλέζικα.

Διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ χειρότερα

ΑΔΙΚΟΣ Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Σήμερον θὰ γράψωμεν πῶς ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἐν ἀγνοίᾳ της καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Κυβερνήσεως δημιουργεῖ δυσαρεστημένους καὶ ἴσως καὶ ἀναρχικούς. Ἐνῶ περιεπάτουν εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου μὲ ἐστάματησε ἕνας ἀγίωσσος ἄνθρωπος, ὁ στις μὲ ταραγμένην φωνὴ μοῦ εἶπε: Δὲν γράφετε καὶ δι' ἐμᾶς τὰ θύματα; Ἐγὼ εἶμαι μοῦ λέγει πλοιοδὸς. Σᾶς παρακαλῶ ἐλᾶτε νὰ ἴδητε τὸ μαγαζί μου καὶ θὰ σᾶς τὰ εἴπω ὅλα. Ἐγώ, χάριν περιεργείας καὶ ἐφ' ὅσον εἶδον τὸν ἄνθρωπον ὀλίγον ταραγμένον ἐπῆγα. Μία πόρτα 1,10 πλάτος καὶ δύο μέτρα μῆκος ἦτο τὸ μαγαζάκι του, 6—7 παλαιὰ καπέλλα κρεμασμένα καὶ παραμημένα, 3—4 ψάθες, ἕνα στρογγυλὸ καλοῦπι πίλων, παλαιὸ σίδερο σιδερώματος, ἕνας παλαιὸς πάγκος ἑνὸς μέτρου καὶ μία καρέκλα. Αὐτὸ ἦτο ὅλο τὸ κατάστημα τοῦ ταραγμένου αὐτοῦ ἀνθρώπου. Κοιτάξε μοῦ λέγει—καὶ μοῦ ἔδωσε στὸ χέρι μία ἔνστασιν ὅπου εἶχε κάμει εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἡ ὁποία τοῦ τὴν ἀπέρριψεν. "Ἐπρεπε νὰ πληρωση 575.30 διὰ ἀναδρομικὰ ἀπορρίμματα. Ὁ κόσμος, μοῦ λέγει, δὲν φοράει καπέλλα, τὰ ἐπέταξε. Ποῦ νὰ εὕρω ἐγὼ νὰ δώσω 575.30; Εἰς